

afskaffe den hidtidige adgang til befordringsgodtgørelse for gruppe I-sikrede til læge og speciallæge. Regeringen har dog fundet det rimeligt at bevare retten til befordringsgodtgørelse i det nedenfor omhandlede omfang.

Ved nærværende lovforslag stilles der derfor forslag om, at den offentlige sygesikring kun yder befordringsgodtgørelse til og fra alment praktiserende læge og speciallæge til personer, der er sikret i gruppe I, og som modtager folke-, invalide- eller enkepension efter de sociale pensionslove, eller hvis ægtefælle modtager hustrutillæg, d.v.s. pensionisters hustruer i alderen 62-67 år, der ikke selvstændigt er tillagt pension. Befordringsgodtgørelse ydes endvidere alle gruppe I-sikrede ved besøg hos nærmestboende speciallæge, når speciallægens konsultationssted ligger fjernere fra den sikredes bopæl end en af socialministeren fastsat afstand.

Lovforslaget indeholder endvidere som led i en ny etape i byrdefordelingsreformen en ophævelse af reglerne om statstilskud til amtskommunernes udgifter til sygesikring og en nedsættelse af statens tilskud til primærkommunernes udgifter til begravelseshjælp fra de nuværende 100 pct. til 50 pct.

En fuldstændig ophævelse af befordringsreglerne medfører en besparelse for staten på ca. 15 mill. kr. i forhold til forslaget til finanslov for finansåret 1974/75, og en tilsvarende besparelse for kommunerne, da statens refusion af kommunernes befordringsudgifter udgør 50 pct. Ved at beholde befordringsydelsen i det foreslåede omfang skønnes besparelsen at blive ca. 10 mill. kr. for såvel staten som kommunerne.

Denne besparelse på fribefordringen vil dog medføre visse mindre merudgifter, dels i henhold til forsorsloven, dels til flere sygebesøg i hjemmet, hvilket udenfor hovedstadsområdet vil medføre stigende udgifter til lægebefordring og lægehonorarer. Disse udgifter påhviler amtskommunerne, medens kommunernes udgifter i henhold til forsorsloven refunderes af staten med 75 pct.

På det administrative område må der påregnes en væsentlig besparelse for kommunerne, idet antallet af ekspeditioner må forventes at falde betydeligt.

For så vidt angår de økonomiske virkninger af ophævelsen af statstilskuddet til amtskommunernes sygesikringsudgifter samt nedsættelsen af tilskuddet

til primærkommunernes udgifter til begravelseshjælp bemærkes, at der på forslaget til finanslov for finansåret 1974/75 er beregnet et statstilskud til amtskommunerne på 705 mill. kr., medens den bortfaldne halvdel af statens tilskud til primærkommunerne til begravelseshjælp andrager 26,5 mill. kr. Disse besparelser for statskassen kompenseres amts- og primærkommunerne gennem generelle tilskud.

Særlige bemærkninger til enkelte bestemmelser.

§ 1.

Til nr. 1.

For så vidt angår den foreslåede afstandsgrænse i § 17, stk. 2, har der været forhandlet med de kommunale organisationer. Grænsen er tænkt sat til 25 km, og socialministeren kan i forbindelse med fastsættelsen af afstandsgrænsen fastsætte nærmere regler for anvendelsen af grænsen, således at der ikke opstår urimeligheder ved f. eks. at trække en kilometergrænse midt gennem et bebygget område.

Bestemmelserne i pkt. 8 i socialministeriets cirkulære af 25. januar 1973 om befordringsgodtgørelse i henhold til lov om offentlig sygesikring om, at der i almindelighed kun bør ydes befordringsgodtgørelse, når udgiften til og fra behandling overstiger 10 kr., tænkes opretholdt. Dette gælder også reglen om, at det sociale udvalg kan yde godtgørelse, hvor befordringsudgiften er mindre end 10 kr., når det drejer sig om patienter, der til stadighed har brug for lægehjælp, eller når selv en beskeden befordringsudgift vil virke tyngende efter patientens økonomiske forhold.

Økonomisk trængende personer, der ikke er pensionister, vil fortsat kunne få hjælp til dækning af befordringsudgifter, idet der vil kunne ydes hjælp i henhold til lov om offentlig forsorg § 47, stk. 5.

Til nr. 2.

Der henvises til de almindelige bemærkninger.

Til nr. 3.

Ændringsforslagene er redaktionelle.

§ 2.

Den i § 1, nr. 2, foreslåede ændring af refusionsordningen får virkning for udgifter, der vedrører ydelser efter 1. april 1975.